

[Himmelstrup.]

De har ikke bevirket, at vi i dette Øjeblik anser Ratifikationen af denne Konvention for mindre ønskelig, end Tilfældet var forleden Aften, da vi forhandlede Sagen. Ja, man kunde maaske endog sige: Tværtimod. Det, der er blevet oplyst i Udvalget siden den Tid, og hvoraf den væsentlige Del af de Oplysninger, som den højtærede Udenrigsminister har givet, er optrykt i Betænkningen, gør det efter vor Opfattelse endnu mere ønskeligt at faa denne Konvention ratificeret saa hurtigt som muligt.

Det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann i særlig Grad fæstnede sig ved, var jo de Forhøjelser af Toldsatserne, som i en Række Lande havde fundet Sted i Sommerens Løb, og hvorover der er givet en Oversigt i Betænkningen. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at dels omfatter de Ændringer, som er omtalt i Betænkningen, et betydeligt længere Tidsrum end fra April Maanedes Begyndelse, dels er Forholdet ogsaa dette, at de vel tager sig drabeligt ud, naar man løseligt løber dem igennem, men der findes i Virkeligheden ogsaa en hel Del Nedsættelser; og dels endelig er der ogsaa medtaget en Række Stater i denne Opgørelse, som ikke har underskrevet Konventionen, og som derfor i Virkeligheden skulde have været holdt udenfor. Det forekommer mig ogsaa, naar man ser Listen igennem, at den i Virkeligheden ikke er af en for dansk Eksport saa betydningsfuld Karakter, som det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde gøre den til. Naturligvis maa man indrømme, at Ændringerne ikke er overensstemmende med de Forudsætninger, hvorunder Konventionen i sin Tid blev udarbejdet, men de er Udtryk for en Tendens, som findes rundt omkring, en Tendens, som vi er interesseret i at stoppe og kun kan være med til at stoppe og hemme den videre Udvikling af, naar vi ratificerer Konventionen.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann vil reducere det, man fra dansk Side opnaar ved denne Konvention, [til saa godt som slet ingenting, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det i Udvalget er blevet oplyst, at for de Landes Vedkommende, som binder deres Tariffer for den Tid, i hvilken Konventionen skal bestaa, omfatter Konventionen jo i Virkeligheden meget betydelige Dele af de paagældende Landes Tariffer og Dele, som ogsaa har stor Betydning for os. For Frankrig gælder det saaledes, at de har 72 pCt. af samtlige deres Toldsatser bundne i bestaaende Traktater, for Østrigs Ved-

kommende er det 58 pCt. for Czekoslovakiet 54 pCt., for Tyskland 54 pCt.; og en hel Del af disse Satser omfatter netop en Del af de Varer, som det har ganske særlig Interesse for Danmark og da først og fremmest for det danske Landbrug at faa fastlagt. Svejts binder 48 pCt. af sine Satser, Italien binder 46 pCt., Ungarn 40 pCt., og saaledes gælder det videre for en hel Række Lande, som altsaa falder ind under Konventionens Artikel 2. Jeg tror derfor, at det er en Misforstaaelse at mene, at der ikke for os er en meget betydelig Interesse knyttet til, at disse Satser bliver fastlagt indenfor den Tid, som Konventionen omfatter. Og jeg vil da gerne gøre opmærksom paa, nu da Traktatkommissionens Betænkning ogsaa er blevet nævnt flere Gange baade ved Forhandlingerne forleden Aften og under Forhandlingerne i Dag, at netop Betydningen af, at disse Satser bliver bundet, er meget stærkt fremhævet for Tysklands Vedkommende i Kommissionens Betænkning Side 79. Her er det netop sagt, at da en meget stor Del af den danske Landbrugseksport til Tyskland er fastlagt i Traktater, ligger altsaa den største Interesse for os netop deri, at disse Traktater ikke siges op, at Satserne vedblivende er bundne. Det er just det, man opnaar ved denne Konvention. Vi skal altsaa til Gengæld binde vore Beskyttelsessatser, og her skal jeg ikke nægte, at jeg fik det Indtryk af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale, at det paa dette Omraade var visse Muligheder i Retning af at forøge Beskyttelsen her i Danmark, som gjorde det mest betænkeligt for det ærede Medlem at tiltræde denne Konvention. Ja, Betydningen heraf og Vurderingen af dette Skridt og Spørgsmaalet om, hvorvidt man betragter dette som et større eller mindre Offer, afhænger naturligvis af ens almindelige politiske Indstilling, og jeg vil for mit Vedkommende ikke lægge Skjul paa, at jeg ikke betragter dette som værende noget særlig stort Offer. Jeg kan heller ikke erkende, at den Stilling, vi for vort Vedkommende har taget til denne Konvention, skulde være i Modstrid med den Stilling, som jeg og flere Medlemmer af dette høje Ting sammen med mig i Traktatkommissionens Betænkning har taget til Spørgsmaalet om Toldautonomien.

Forholdet er jo dette, at et Mindretal indenfor Traktatkommissionen netop har, om jeg saa maa sige, trukket de praktiske Grænser for Toldautonomien i de særlige Bemærkninger, som det har gjort ved at